

[Erik Kragh.]

flådeopbygning er meget betydelig; jeg anser personlig Mellemøsten for langt det farligste af alle de områder, der findes, fordi en konflikt i Mellemøsten har så frygtelige muligheder for at sprede sig. Alt dette må mane os til at styrke det vestlige sammenhold, søge et så integreret Europa som muligt og opretholde den militære styrke. Tidspunktet er ikke inde til at svække beredskabet i Vesteuropa og ej heller her i landet, og selv om dette ikke er nogen forsvarspolitisk debat, må jeg måske have lov til at slutte med den bemærkning, at jeg ikke kan få ind i mit hoved, hvorledes man kan skabe et mere effektivt forsvar ved at nedsætte styrkerne, reducere tjenestetiden og svække beredskabet.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen: Jeg vil gerne have lov til at stille et spørgsmål til hr. Erik Kragh på baggrund af den redegørelse for den europæiske situation, som hr. Erik Kragh kom med. Tror hr. Erik Kragh, at man, når situationen er den, at Sovjetunionen ønsker at bevare status quo i Europa og åbenbart vil benytte alle midler for at gøre det, så når frem til en opløsning af den politiske blokdannelse ved, om jeg så må sige, at hjælpe Sovjetunionen med at uddybe delingen i Europa? Det er det, man gør, hvis man besvarer det, der er sket i Tjcekoslovakiet, med en, som man siger, styrkelse af NATO. Jeg vil gerne have lov til at spørge hr. Erik Kragh, om ikke en anerkendelse af de eksisterende grænser i Europa — i og for sig altså en anerkendelse af status quo, men på en sådan måde, at de sikkerhedspolitiske forhold blev tilgodeset — ville have fjernet en af de faktorer, som har motiveret den sovjetiske aggression imod Tjcekoslovakiet, og om vi ikke om 20 år vil stå i nøjagtig den samme situation, hvis vi ikke tager skridt til at få anerkendt realiteterne i Europa og på den basis får gennemført en demokratisering eller hjælper med til en demokratisering i Østeuropa.

(Kort bemærkning).

Erik Kragh: Jeg brugte vist ikke udtrykket „styrke NATO“; jeg tror, jeg talte om

at styrke Vesteuropa og fastholde NATOs militære styrke; jeg gik altså i og for sig ikke ind for en forøgelse af NATOs militære styrke. Men når man spørger, om en anerkendelse af eksisterende grænser i Europa ikke er en vej til at bane vej for afspændingen, må jeg have lov at spørge: vil det sige, at sovjetrussiske divisioner anerkendes som havende ret til i al evighed at stå i Østtyskland, vil det med andre ord sige, at man konsoliderer regimerne? Jeg tror ikke, det er på den måde, at man i længden hjælper afspændingens sag. Jeg tror, at afspændingen vil komme gennem liberaliseringen i Østeuropa. Jeg tror, at afspændingen for de 90 pct.s vedkommende skal komme indefra i Østeuropa, men de 10 pct. skal vi hjælpe med til ved de tosidede kontakter, som vi nu nok skal lægge på is et stykke tid. På lang sigt skal vi fortsætte med disse afspændingsbestræbelser men med de hjerner, der sidder i Kreml, og som bekendt sig til magtpolitikken — for det er jo det, vi har set igen — er forudsætningen, at vi har en sådan styrke, at vi ikke viser nogen svækkelse et eller andet sted, der kan frembyde fristelser for Sovjetunionens ledere — fristelser, som intet i historien viser at de er i stand til at modstå.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen: Jeg skal gøre det meget kort. Jeg vil blot sige, at den politik, som hr. Erik Kragh står for, og som jo deles af et flertal i denne sal, efter min opfattelse ikke tager hensyn til realiteterne, men bygger på illusioner nu, som den gjorde for 10 og 20 år siden, og at det derfor er en politik, som er udsigtsløs og ikke vil føre til de resultater, som jeg er helt sikker på at hr. Erik Kragh gerne vil have frem, altså demokratiseringen i Østeuropa og bedre forhold i Europa.

Formanden: Hr. Erik Kragh har ordet for en kort bemærkning, og derefter går vi videre i talerrækken.

(Kort bemærkning).

Erik Kragh: Jeg ved ikke, om det er illusioner og tåbeligt at tro på, at det, der må indføres i Østeuropa, er folkenes selvbestemmelsesret.